

ter ikke hører hjemme i dansk politik, hverken på Christiansborg eller i lokalforeninger i Det Konservative Folkeparti.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes faktisk, hr. Morten Messerschmidt fuldstændig misbruger en lokal sag. Jeg synes, spørgsmålet er meget mere værdigt. Det lyder: Hvad gør Danmark? Danmark gør altså alt, hvad vi kan, for at stoppe holocaustbenægtelse, og Det Konservative Folkeparti har også taget klar afstand fra den. Jeg tror, at lige så snart sagen kom frem, fremsatte vores politiske ordfører, fru Pia Christmas-Møller, en klar fordømmelse af holocaustbenægtelse, så man kan overhovedet ikke sige, at Det Konservative Folkeparti ikke gør noget. Det er misbrug af situationen, for både partiformanden og den politiske ordfører har været fremme.

I øvrigt sagsbehandler man altså ikke eventuelle medlemmer af et parti her i salen. Det gør man på de lokale generalforsamlinger, og lokalt har vi altså taget klar afstand fra enhver holocaustbenægtelse. Det gør regeringen også, det gør Det Konservative Folkeparti i praksis, og det gør regeringen også i praksis.

Lad mig så sige – også for at få løftet debatten lidt op over det niveau, hvor hr. Morten Messerschmidt gerne vil befinde sig i dag – at vi jo også er medlem af det, der hedder Task Force for International Cooperation on Holocaust. Denne task force har til opgave at sikre, at landene lever op til Stockholmdeklarationens forpligtelser om undervisning og forskning og erindring i og erindring om holocaust. Taskforcen har 24 medlemsstater, Danmark er altså også medlem, og derfor støtter den danske regering og Udenrigsministeriet også aktivt holocaustarbejdet inden for DIIS. Her findes studiecentret for holocaust og andre folkedrab, det støtter vi med 40 mio. kr. årligt, og i 2007 bliver det 46,3 mio. kr., hvortil kommer betaling for deltagelse i task forcens arbejdsgrupper.

Når der nu har været anledning til det på grund af spørgsmålet, har jeg gerne villet fortælle Folketinget om disse forskellige indsats, fordi spørgsmålet er vigtigt og emnet er vigtigt. Derfor tager vi det også alvorligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3929

6) Til udenrigsministeren af:
Morten Messerschmidt (DF):

»Vil udenrigsministeren give en garanti for, at der udskrives folkeafstemning om den traktat, som ifølge Berlinerklæringen skal være på plads inden valget til Europa-Parlamentet i 2009?«

Morten Messerschmidt (DF):

I denne sammenhæng skal jeg love ikke at spørge til udenrigsministerens lokalforeningsforhold. Det her handler om noget langt mere overordnet og noget, som desværre er meget, meget langt væk fra borgerne, det handler nemlig om EU.

Det er jo sådan, at den Berlinerklæring, som regeringen jubler over at Angela Merkel som formand for Rådet har fået vedtaget og har underskrevet, indeholder en bestemmelse om, at inden europaparlamentsvalget i 2009 skal EU have en ny traktat, altså en ændring af den eksisterende traktat – formentlig med den forfatning, der faldt for et par år siden i Frankrig og Holland, som forbillede.

Jeg vil gerne have et tilsagn fra udenrigsministeren om, at man – på linje med hvad man besluttede i slutningen af september 2005 – også lover den danske befolkning en folkeafstemning om den nye traktat, så vælgerne har mulighed for at sige det nej, som med meget, meget lille sandsynlighed vil være at finde her i Folketingsalen. Det er jo velkendt, at et stort flertal herinde formentlig vil støtte enhver ændring, der kommer fra Bruxelles, og derfor synes vi, at det er væsentligt, at vælgerne får mulighed for at sige nej.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu er det jo en god, gammel regel, at man ikke skal give sig til at krydse en bro, før man når den, for ellers risikerer man altså at få fødderne i vandet eller at stå i den tomme luft.

Vi er ikke ved den bro, og vi aner ikke, hvordan den bro ser ud. Vi ved ikke, hvordan forfatningstraktaten kommer til at se ud, ja, vi ved ikke, om det overhovedet bliver en forfatningstraktat. Vi ved ikke, om det bliver en stor traktat, en lille traktat eller en minitraktat, og derfor vil det være fuldstændig forkert at sige på indeværende tidspunkt, at vi vil have en folkeafstemning, når vi ikke ved, hvad vi skal stemme om. Som ved alle tidligere folkeafstemninger må vi vente med at tage stilling til problemet, indtil vi